

**ВЕНЦЕСЛАВ КОНСТАНТИНОВ
ЕРИХ КЕСТНЕР**

chitanka.info

Ерих Кестнер (1899–1974) е немски лирик, белетрист и автор на книги за деца, роден в Дрезден. Израства в дребнобуржоазна среда, в семейството на майстор-седлар и прислужница. През целия си живот запазва най-нежно отношение към майка си. В 1917 г., още ученик, Кестнер е мобилизиран и като артилерист участва в Първата световна война. Завършва гимназия с отличие и получава за това „Златната стипендия на град Дрезден“. Следва литература, история, философия и театрознание в Лайпциг, като дори успява да защити докторска дисертация. После се преселва в Берлин, сътрудничи на редица вестници със стихотворения, репортажи и рецензии и си създава име на блестящ хуморист и сатирик, както и на проникновен писател за деца. Тъничката му книга „Емил и детективите“ (1928) се разграбва, преди още да е засъхнало мастилото, романът скоро е преведен на двадесет и четири, а до днес вече на петдесет и девет езика. Една след друга излизат „Антон и Точица“ (1931), „Фабиан. Историята на един моралист“ (1931) и „Хвърчащата класна стая“ (1933), които го утвърждават като блестящ разказвач.

През 1933 по площадите в Берлин изгарят и „нездравите“ творби на д-р Кестнер. Сред тълпата, която мълчаливо наблюдава пламъците, е и самият писател. Обявен за „политически неблагонадежден“, той е изключен от Съюза на писателите, на два пъти е арестуван и като по чудо се изпълзва от ръцете на Гестапо. лично Хитлер забранява издаването на творбите му в Германия, като властите му позволяват временно да публикува „apolитични“ книги само в чужбина, за да се набавя чужда валута за Райха. Така в Швейцария излиза романът му „Трима мъже в снега“ (1934). След края на Втората световна война Кестнер отива в Мюнхен, където заедно със завърналите се от емиграция приятели основава литературното кабаре „Ди Шаубуде“ — за него написва множество песни, оформили модерния немски градски шансон. Създава още книги за деца, между които „Двойната Лотхен“ (1949), „Конференцията на животните“ (1949) и „Малкият мъж и Малката мис“ (1967).

Още първата стихосбирка на Ерих Кестнер „Сърце върху талията“ (1928), а особено „Лирична домашна аптечка на доктор Е. К.“ (1936), разкриват собствен, неподражаем поетически стил, който остроумно използва и пародира езика на всекидневието. Този тон критиката назовава „нова обективност“. А писателят сам определя себе

си като моралист, който се бори с еснафския морал, фалшивия патос и милитаризма. Затова си спечелва прозвището „будното око и съвестта на епохата“. Кестнер казва: „Аз съм като тенекиеното петле, което немирни деца са привързали скришом с въженце. Щом вятърът смени посоката си, всички други ветропоказатели се завъртат, освен мене. Просто не мога! Някои наричат това 'закостенялост', а други — 'характер'.“

Ерих Кестнер е удостоен за творчеството си с редица отличия, между които престижната литературна награда „Георг Бюхнер“ (1957) и наградата „Ханс Кристиан Андерсен“ (1960). В чест на писателя пресе-клубът в родния му град Дрезден учредява през 1994 г. културната награда „Ерих Кестнер“.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.